

කුසුම්කිරි සහ යශෝධරා ගේ

“පිය අකුණු” විශිෂ්ටයි

ජගත් ජේ එදිරිසිංහ

ගමරාළ ගමනාමිනේ සහ නර්‍යා පිලිබද කතා අපේ ජන කතා අතර බෙහෙවින් ඇත. මේ කතා ළමා මහසේ සුන්දර සිතිය මවන්නට සමත් බව අපි අත්දැකීමෙන් දනිමු. මේ අපූරු වර්ත තුන පාදක කරගනිමින් නිර්මිත සුන්දර ප්‍රසංගයක් නැරඹීමේ භාග්‍යය මම පසුගියදා ලදිමි. මේ ඒ ආශ්වාදයෙන් ලියන සටහනකි.

ඒ සුන්දර වේදිකා නාට්‍යය යශෝධරා සර්වචන්ද්‍ර සහ කුසුම්කිරි ලියනාර්ථි නම් වන විශිෂ්ට නිමැවුම්කරුවන් දෙදෙනාගේ

පසුබිම හා මෑතකවත් බද්ධ වී තිබීම විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතුය. විශේෂයෙන් අපේ ජන සංගීතය හා පදනම් වූ සංගීත නිර්මාණත් නර්තන නිර්මාණත් නාට්‍යයට ලබා දුන් ආලෝකය අතිමනත් ය. සිංහල ජන නාද රටා මත නොඩනැගුණ සංගීතය නාට්‍යයේ රංගනය හා මෑතකවත් බද්ධ විය. හර්ෂ ප්‍රනාන්දු ඉන්දිකා ෆර්ඩිනන්ඩු පෙවොන්

සියලුම දරු දැරියන් සජීවී ලෙස සිංහල දෙබස් උච්ඡාරණය කළ අතර ඒ දෙබස් තුළ කිසිදු ආකාරයක නුසුරු ගතියක් නොවීය. ගොත ගැසීමක් නොවීය. ඉංග්‍රීසි බසේ සේයාවක් හෝ අපට නෑසුණි. ඒ පිලිබදව ගොරවය ගිම් විය යුත්තේ ඒ දරු දැරියන්ට ඔවුන්ගේ දෙමාපියන්ට හා කුසුම්කිරි යශෝධරා යුවලටය. මෙරටවැසි සිංහල දරු දැරියන්ගේ මුඛින් මෙතරම් මට සිට්ටු ලෙස සිංහල බස අසන්නට ලැබීම අප ලද භාග්‍යයකි. එය අපේ සිංහල පාසල්වලටද ආදර්ශයකි. අවශ්‍ය නම් කැපවීම තිබේ නම් අපේ දරු දැරියන් ලවා හොඳ සිංහල කතා කරවිය හැකි බව මේ නාට්‍යය අපට පෙන්වා දෙයි.

“පිය අකුණු” නම් වන නිර්මාණයකි. වැඩිහිටියන් සහ කුඩා දරු දරියන් රැසක් හසුරුවා ගනිමින් මේ සුන්දර නිර්මාණය වේදිකාව මත ජීවමාන කළ මේ නිර්මාණකරුවන් දෙදෙනා තමන් ඒ ක්ෂේත්‍රයෙහි සැබෑ දක්ෂයන් බව අපට තහවුරු කළ බව සටහන් කරනු කැමැත්තෙමි. වදනගේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම පිය අකුණු සුන්දර නිර්මාණයකි.

“පිය අකුණු” වේදිකා නාට්‍යයේ පිටපත විශිෂ්ටය. සිතීනි වාසි ජයතිලක මිල්ලේචනානච්චි මහතා අතින් ලියැවී කුසුම්කිරි අතින් සංස්කරණය වූ පිටපත නාට්‍යයේ සාර්ථකත්වය බලපෑ ප්‍රභල සාධකයක් වූ බව නොරහසකි.

මේ පිටපතට ජීවය දෙනු වස් නිර්මිත සංගීතය හා නර්තනාංග නාට්‍යයේ

ප්‍රනාන්දු හසන්ත රාමනායක ලසිත් ප්‍රනාන්දු ගේ වාදන තුළින් පණ ගැන්වුණ සංගීතය කනට මිහිරක්ම විය.

නාට්‍යයට සම්බන්ධ වූ වැඩිහිටියන් වූ ගමරාළ ලෙස රත පෑ සඳමාල් වර්ණාකුලසූරිය ගමනාමිනේ ලෙස රත පෑ නිරෝනා ප්‍රනාන්දු සහ පුරුක ලෙස රත පෑ බිමල් ප්‍රනාන්දු සහ රංගම ශිල්පීන් තිදෙනා පෑ රංග ප්‍රතිභාව අපේ සිතෙන් බොහෝ කලක් යනතුරු නොමැති පවතිනු ඇති බව නිසැකය.

නර්‍යා ලෙස රත පෑ උදාර ද සිල්වා සහ අනෙකුත් සතුන් ලෙස එක් වූ පංචාලි ලියනාර්ථි බෙනුමි වික්‍රමසිංහ තෙනුජයා වර්ණාකුලසූරිය යොමින් මලවර ආරච්චිගේ සුදාර ද සිල්වා ඉන්ද්‍රා ලියනාර්ථි චූච්චි ප්‍රනාන්දු බිහන්සා වර්ණාකුලසූරිය රන්සා සිරිසේන අගන මලවර ආරච්චිගේ කවිකා ප්‍රනාන්දු බුදෙහි ප්‍රනාන්දු විනද අධිකාර

ගෙනාරා ඉද්දමල්ගොඩ වනුමි ද යොයිසා යන දරු දැරියන් දැක්වූ ප්‍රනාභාව අති විශිෂ්ටය. ඔවුන් සිය ගුරුවරුන් වූ යශෝධරා හා කුසුම්කිරිට ආඩම්බරයක්ම වූ බව සඳහන් කර තබනු කැමැත්තෙමි.

දරු දැරියන් රතන විවිධාකාරයේ ප්‍රසංග මේ නගරයේදී අපි මහනෙරම් දැක ඇත්තෙමු. විදෙස් බසින් අධ්‍යාපනය ලබන විදෙස් බසින් කතා බහ කරන අපේ දරු දැරියන්ට සිංහල බස කතා කිරීමේ ඇති අපහසුව නිසා කලින් පටිගත කළ හැකි පටි වලට ඒ දරු දැරියන් කෘතීම ලෙස රතන අසුරු බොහෝවිට දක්නට ලැබෙයි. එහෙත් “පිය අකුණු” නාට්‍යයේ රත පෑ

නන්දසිරි ද සිල්වා ගේ පසුගල නිර්මාණද නාට්‍යයේ අරමුණ හා ඒකාත්මික විය. අනුෂා ද සිල්වා දිල්ලරක්මි ඉද්දමල්ගොඩ සහ සන්නධන ද සිල්වා ගේ ඇදුම් නිර්මාණ ද අසුරුය.

පිය අකුණු නාට්‍යය ඉදිරියටත් ඔස්වේලියාව පුරා ප්‍රදර්ශනය කරන්නට කටයුතු සළස්වන්නේ නම් එය ඉතා විශාල වැදගත් කමකින් යුතු ව්‍යාපෘතියක් වනු ඇති බව නිසැකය.

පිය අකුණු නරඹන්නට අපේ ඇස් පින් කර තිබීම වාසනාවකි.